

IOII·LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESECNO

STEV. 5

Spomini na maj 1942

Molitev

*Čuj nas, Gospod nebeških trum: usmili
otrok se zvestih cerkve in fašizma,
ki polni vere in iredentizma
zdaj SOS pošljamo ti v smrtni sili!*

*Ne daj, da nam ovčice zastrupili
bi s kugo svobode in socializma
in z nauki krivoverskimi marksizma
ti, ki kulture smo jih mi učili.*

*Ne daj, da bi barbari pozabili,
da Istra, Trst in vse okrog Jadrana
je naša sveta terra italiana,
da zanjo morje tinte smo prelili.*

*Daj, da z zavezniki bi pogodili
za kolonije se, za kos Sudana,
morda celo za nafto iz Irana
bi koncesije kakšne še dobili.*

*Pomagaj nam, armada je že zbrana
od vseh strani, začeni od Spellmana
Vidalija, Santina, Malalana,
Johance iz Vodice do Vatikana.*

*Usliši nas, priprošenj se usmili
patrona Dolfeta, njega učenca
Benita Mussolinija, mučenca,
in vsi hvaležno bomo te častili.*

Pripomba:

*Kdor v tej molitvi zbran bo in prisoten,
popust imel bo petdesetodstoten,
na avobusu, tramvaju, hlaponu,
v nebesa prosto vožnjo v avionu.*

st.

REKORD

»Ali si čital, da je zdravnik Pino obudil po 15 minutah smrti bolnika nazaj v življenje?«

»To ni nič. Pomisli, da je de Gasperi obudil Ducejev fašistični duh 8 let po njegovi smrti!«

— Signori, če bo sonce, bo perilo kaj kmalu suho ... Rečem Vam pa, še dve takšni ofenzivi — pa so gate skozi ...

KLJUN:

Iz Češke lirike

ZAPRTA VRATA

(PROSTO PO PUCHMAJERJU)

Kaj Čeh na višjih mestih naj poseda?
Zanj ni urad, umetnost, znanost, veda,
v svetišča lastna nima on dohoda.
vhod brani bratska ruska mu gospoda.

NAROČILO POTOMCEM

(PROSTO PO KOLLARJU)

Bratje, ne sodite nas po tem, kaj smo
pod Rusi pisali,
kaj je moglo med svet — to vam da
sodbo o nas.

MAJ

(PROSTO PO MACHI)

Ta čas je bridek — prvi maj,
večerni maj, ljubezni čas.
V ječo vabi ruski glas:
Naslednji, prosim, vstopi naj!

SVOBODA

(PROSTO PO HAVLICKU)

Svobode ruske smisel se glasi:
ti stóri, kar želimo mi.
Za mene pa svoboda tak ima ukaz
storim le to, kar hočem jaz.

VEZ

(PROSTO PO HAVLICKU)

Kaj čudiš se, brat Čeh, z očmi entu-
ziasta?
Železna vez zdaj veže Prago z Moskvo
— basta!

GOSTOLJUBNOST

(PROSTO PO NERUDI)

Rus v hiši — »bog« v hiši.
Pst, da kdo preveč ne sliši.
Da gostitelj sem, mi res ni všeč,
teh »bogov« je v hiši že preveč.

Pozor!

Slišali smo že, da je

»TOTI LIST«

dober list in da se pri njem lahko od srca
nasmejš. Vendar pa pozivamo vse tiste
poštarje in ostale, ki si med vožnjo »spo-
sojajo« brezplačno in brez vrnitve naš
»Toti list«, da že zaradi ugleda »Totega
lista« in predvsem pošte, žrtvujejo 10 din
in se nasmejejo — na svoje stroške.

Ta pripomba je bila na žalost nujno
potrebna zaradi številnih urgenc tistih
naših naročnikov, za katere vemo prav
zagotovo, da smo jim naročeni list poslali,
oni pa ga niso prejeli in ga zato pri nas
urgirajo. Zato prosimo naročnike — prav
tako kot vse poštene poštarje — da nam
oprostijo.

Kronične kleptomane pa prosimo, da
nam pošljejo svoj naslov, ker smo jim
pripravljene v interesu redno plačujočih
naročnikov in ugleda pošte pošiljati naš
»TOTI LIST« brezplačno.

Uredništvo in uprava
»TOTEGA LISTA«

Ljubi maj -
krasni maj!

MAJSKI OPRAVKI

Ti hoš moja vekomaj!

S KONFERENCE V MOSKVI

Stalin: »Ali ne bi mogli, gentlemen, ra-
je nam ponuditi blaga, ki ga ponujate
Italiji? Dobiček bi delili po starem: 50 %
nam, 50 % vam!«

IZ ITALIJANSKE ŠOLE

»Kaj je napačnega v stavku: Nikoli se
ne bomo nehali boriti za Abesinija, Eri-
treja, Libija, Istra, mare nostro in Trst?«
»Vrstni red, signore maestro!«

PISMO V AMERIKO:

Ljuba teta Genovefal
Kaj pošiljaš tiste nože
iz Amerike v paketu,
kakor da zares najboljši
so ameriški na svetu.
Veš, če naše bi poznala,
ki nikoli ne rjavijo,
bi spoznala kvaliteto.
Zdaj pa »fitigot — adijo!«

Industrija kovinskih izdelkov
Maribor — Cesta zmage 13

RAZGOVOR UGODNI

»Ze zopet perete, signora Caniglia?«
»Kaj pa hočem. Možu se je sanjalo, da
je zopet služil Duceja v Črni goril«

Ob manifestacijah

Kolo razvoja se vrti,
povsod krepko se suče,
samo v Italiji stoji,
tam vlada zdaj še — Duče...

Se so krvave jim roké,
pa že žele si Trsta,
Pulj, Zadar naj bi njihov bil
in mest še cela vrsta.

Možgani jim zavreli so,
čujte zahtevo novo:
italianissimo zemljó
želé si — Črno gorol

Zato pošten Slovenec vsak
e dni je demonstriral,
zoper fašista, ki spet bi
naše ljudi zatiral.

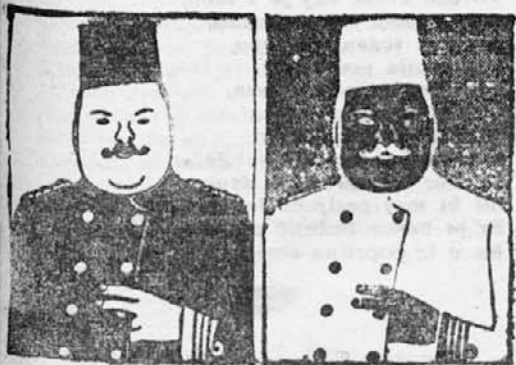
Protesti vsi kipeči so
in demonstranti básni,
vendar so vzkliki tehtni vsi,
dostojni in pa resni.

A sredi resnih vzklikov teh
i šalo še zaznamo:
»Vam škofa koj odstopimo,
le — Trsta vam ne damo!«

— Gospod general, kosilo je na mizi!
— Trenutek, samo na se jo v Pan Mun Jom že skočim...

POZITIV — NEGATIV

Faruk, kralj Egipta Faruk, kralj Sudana

VERODOSTOJNOST

— Ali je to resnična vest, ali pa jo je javila kakšna inozemska radijska postaja?

NOV SPOMENIK V PRAGI

Na Češkoslovaškem bodo postavili nacionalni spomenik Ljudske demokratične republike. Predstavljal bo — neznanega zadovoljneža!

ZA DOBRO JUTRO

Agent albanske tajne policije opazuje počete neznanca, ki se mu zdi močno sumljiv:

»Kaj počnete tu?«, ga nahruli.

Osumljenec zategne počasi in demonstrativno hlačni pas za eno luknjo ožje in odvrne:

»Ali ne vidite, da zajtrkujem...!«

ARHEOLOŠKA NAJDBA

»Kako morete trditi s takšno gotovostjo, gospod profesor, da so to ostanki stare italijanske kulture?«

»Kje pa imate oči, človek! Poglejte te predmete: noži, brilantina, kulture ricinusa in, če ste še v dvomih, pogledajte ta okostnjak: majhna postava, dolge, močno razvite noge in še po smrti odprta usta. Vam to ne zadostuje?«

Čuj, kako se mož razburja:

Marš, od tod, vi paglavci!

Vem, da na teh kaučih radi

spali bi še angelci!

Toda kauč, fotelj in slično

kupil jaz sem samo záse,

ker za »STANOVANJSKI SERVIS«

čital v »Totem« sem oglase!

»STANOVANJSKI SERVIS«

Industrije lesnih proizvodov
Maribor, Partizanska cesta

Nekaj madžarskih

Dva znanca se srečata na ulici. Prvi pravi: »Prijatelj, krasno sem živel te zadnje dni. Bil sem na gostiji in žrl sem kot prašič.« Drugemu se podedijo sline in pravi: »No, povej, kaj si pa jedel?« »Kaj sem jedel, to kar je prašič« je odvrnil prvi, »pomije, skorje in koruzo«.

Star kmet dela na polju. Mimo pride graničarska patrola AVH. Graničarja ga pobara ta, kako in kaj, stari pa vpraša: »Fantje, vi, ki ste vojaki, povejte mi, kakšno je to naše orožje V-5?« »Kaj ne veste«, pravita graničarja, »to je ja naše najmodernejše orožje. Čim zagledamo sovražnika, nasadimo na bajonet bel robec in pomahamo s puško«.

»Dobro nas je potegnil za nos Rákosi!«

»Kako?«

»Padel je iz tretjega nadstropja in niti lasu si ni skrivil«.

Pišti vsili sindikat vstopnico za kino. Ker pa mora zvečer dvigniti popravljeno budilko pri urarju, ki je v bližini kina, si ogleda še sovjetski film. Sredi predstave pa začne budilka v Pištovem žepu zvoniti na vse mile viže. Film je sovjetski, Pišti se naježijo lasje na glavi, pred očmi že vidi AVH in koncentracijsko taborišče — budilke pa ne more zaustaviti in ta zvon kar naprej. Čez čas se začujejo glasovi iz publike: »No, no, smo že budni, kar zaustavite budilko!«

Lajoš je poklican na nabor. »Kako se naj rešim Rákosijeve vojske — kratkoviden sem«. To ga je skrbelo.

»Kaj pa vam manjka?«, ga vpraša zdravnik na naboru.

»Slabo vidim«, odvrne Lajoš.

»Ja? Prečitajte črke na tabli.«

»Na kakšni tabli? Ne vidim nobene table«, pravi Lajoš.

»No, pa sedite na tale stol!«

»Kakšen stol? Ne vidim nobenega stola!«

Lajoša spoznajo za nesposobnega.

Ves vesel popije liter vina in gre gledat italijanski film, ki ga izjemoma predvajajo v Budimpešti. Malo je zamudil in v temi odjadra na svoje mesto. Ko se pa prižge luč, spozna v svojem sosedu člana naborne komisije. Tudi ta spozna Lajoša, nakar se mu Lajoš vljudno prikloni in vpraša: »Prosim vas, ali vozi ta avtobus v Budim?«

SKLEP MARIBORSKEGA PATRIOTA

»... dokler ne bo rešeno vprašanje Trsta, se ne bom udeležil nobene gledališke ali kino-predstave, niti ne bom obiskoval Velike kavarne in drugih podobnih lokalov!«

SPOMINI VETERANA

»... Nostro maggiore, miei bambini, era un uomo intelligente. Kadarkoli smo se vrnili s patrole po Ljubljani, vedno nas je čakala topla kopel in sveže perilo...«

MED MESETARJI

»Kako gre kupčija, Jaka?«

»Vedno slabše. Ti prekleti politiki so nam odžrli še tisti košček ugleda, ki smo ga imeli!«

Pogovor pri omizju:

— Ah, kako je prijetno tu, v Kino-baru. Le kako to, da ga je pred dnevi nekci D. Goflja nekaj pokritiziral?

— No pač zato, ker sam nikoli sem ne pride.

— Nam je pa tu kar lepo prijetno in bomo postali redni gostje. Postrežba je dobra, godba zelo prijetna, če pa raznih ptičic ni več, pa tudi ni nobene škode.

KINO KAVARNA in BAR — Maribor
Grajski trg

NAJNOVEJŠE VEŠTI
IZ MOSKVE

V moskovskih kino dvoranah prikazujejo najnovije filme: »Tarzan kot kolhoznik«, »Ali Baba in štirideset stahanovcev« in »Bruca v Kremelj-koledžu«.

MED SPORTNIKI

»Da vidiš, Beppo, kako fantastično je tekel Gianni na 10.000 metrov!«

»Eh, Doro mio, da si videl ti mene, ko sem bil vojak v Jugoslaviji, bi drugače govoril!«

MEDNARODNA KAVARNA V MARIBORU

V kavarni Astoriji so se pojavili pristaši društva prijateljev angleške literature, ki po »češko« suvajo težko nabavljene ameriške revije in nato po francosko izginejo, potem ko so plačali samo eno turško kavo. Neznani storilci so bili opazovani in jih opozarjamo, da pridejo prihodnjic v »Toti list!«

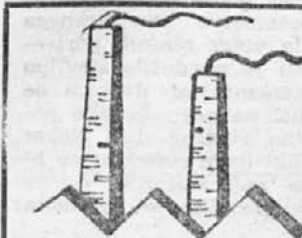
Moskovski razgovor:

KATERA JE NAJVIŠJA STAVBA
V ZSSR?

— Kaj misliš Serjoža, katera zgradba je najvišja v Moskvi?

— Leninovo vseučilišče.

— Ne, najvišja zgradba je Vrhovno sodišče, kajti od tam z lahkoto vidiš Sibirijo.

PRVOMAJSKA
ČESTITKA

Delovnim ljudem v vsej državi,
kolektivi opekarn Košaki,
iz src čestitajo s pozdravi:
V nove zmage, s čvrstimi koraki!

Direkcija
MARIBORSKIH OPEKARN KOŠAKI
s svojimi obrati:
KOŠAKI, RAČE, PTUJ in PRAGERSKO

Mariborska kronika

— Lepe, tople dneve imamo v Mariboru in mesto se pripravlja na turistično, poletno sezono. Vendar se je bati, da tujci ne bodo mogli v mesto, če odgovorni faktorji ne bodo upeljali umetnega hlajenja našega mostu, ki se nam utegne čez poletje stopiti in oplemeniti Dravo z nečim, kar naj bi bilo asfaltu podobno.

— Tujcu bo verjetno še vse poletje na ogled tisti bunker nasproti stolne cerkve, kjer je nekoč v hotelu »Graf« kraljeval zloglasni Hacin; sedaj po Hacinu sicer več ne zaudarja, pač pa po urinu. Morda se bo pa le našel kdo, ki bo tudi ta kosček zemlje spremenil v ličen parkec?

— Sirene v Mariboru so sicer v nedeljo močno tulile in pozivale na protiaerovonsko vajo, vendar ne toliko, da bi motile srečolov tvrdke »DOM«, ki mu vse nevarnosti niso mogle do živga. Lovilci sreče so si v nedeljo dopoldne pri »DOM«-u pač mislili: Pri letalski vaji me ne more nič zadeti, pri srečolovu bo pa kar dobro, če kaj name pade.

— Skrivnostno čevljarstvo delavnico ima naše mesto v Vetrinjski ulici. Kaže, da se je najedla suhih češpelj, ker je že cel mesec zaprta. Lastnik je bojda nek zelo visok gospod, neki »Fürst« celo! Čevlji našega kronista so tako že mesec dni pod ključem, dasi niso storili ničesar drugega kot to, da so bli na reparaturo.

— Obrtni pevski zbor je že dolgo časa na počitnicah, ker ne more priti do svojega klavirja, ki mu ga Čuš popravlja. Ta Čuš je človek, ki mu vedno kaj manjka: zdaj strun, zdaj klavir, zdaj celuloida, le izgovorov mu nikoli ne zmanjka. Sicer je pa klavir uglasen, le Čuš nekam distonira.

— V Vestniku smo 5. aprila 1952 brali takle oglas: »Lepo sončno sobo oddam tovarišu, ki je celi dan odsoten.« Vprašanje je samo, čemu bo tovarišu sončna soba, če je celi dan odsoten?

— V nekem mariborskem lokalu (ki ni potreben, da bi bil v vsaki številki Totega lista imenovan), se je te dni zelo izkazal tisti slovenski

Če »ROG« je, se ne pravi še da je rogat,
a na izdelkih mesnih je zelo bogat!
Želite svežega mesa, izdelke fine,
ki boljši so kot vsakršne kolone?
Pri bivšem Tavčarju jih »ROG« prodaja,
pohitite — dokler zaloga dnevna traja!

Trgovsko podjetje
z živino in mesom
MARIBOR

„Rog“

pregovor, ki pravi, da stara ljubezen ne zarjavi. Rezultat tega pregovora je: socialno zavarovan godbenik z obvezano roko, za delo do nadaljnega nesposoben, hranarino itd. pa mu bo iz ljubeznivosti in mehkosrčnosti plačeval basist Merlak.

— Iz Torina se je te dni pripeljala v Maribor Američanka Juana, ki je doma iz Avstrije in govori francosko, v spremstvu tiroliziranega Amerikanca, in odplesala večer plesnih portretov. Simpatična umetnica je navdušila številno občinstvo, česar pa o zanemarjeni dvorani ne bi mogli trditi. Tisto luč na odru bi bilo potrebno premestiti v kakšno temačno ulico. Nekaj svetlobnih efektov v obliki dveh reflektorjev bi takšna kvalitetna Juana pač zaslužila, če že mora biti občinstvo za sto dinarjev z vsem zadovoljno.

— V kovinski industriji Maribor se je pojavil nov izumitelj, ki je iznašel v livarni naftin dež. Mož je baje kulturbundovskega porekla in je tako spretno naložil v prvo nadstropje nafto, da je pritekla skozi strop in kapljala v spodnje prostore. Izgovor ima dober, češ da je premalo plačan, da bi lahko pazil na take malenkosti. Kaže, da bo izumitelj v kratkem registriran na državnem tožilstvu.

— Velikonočne potice so precej obremenile našo pekovsko stroko, posebno nekatere. Buto- len iz Partizanske 81 tiste dni kljub najbolj- ši volji ni mogel speči navadnih hlebcev za delovne

ljudi, da pač po njegovi krivdi velikonočne potice in šartilji ne bi zamudili božjega žegna.

— Frotajoče pavje pero »Frau Kenig« je precej popularno. Njen nedavni nastop v Splošni bolnici je njeno popularnost še povečal, pri tem ji je uspešno sekundiral strokovnjakovič Konrad, njen priložnostni mož. Bolniškemu osebju je nadobudni duet skušal soliti pamet o redu in kulturi na »divjem Balkanu«, pri tem pa pozabil, da ne živimo več v letih, ko je »frau Kenig« še razkazovala svoje telesne čare po barskih mizah nemških pristanišč.

— Letošnji rekord v praznovanju velikonočnega ponedeljka je zaslužno odnesel Konstruktor, ker je v tej disciplini nastopal brez konkurence.

— Nekateri pravijo, da danes ljudje nimajo več inspiracij. Samo štajte, kaj piše dopisnik »Z« v ponedeljkovem Slov. poročevalcu v mariborski kroniki. Med drugim ti napiše, kako je »Franč v soboto gostoval v Mariboru in kako je Ježek poskrbel za dobro voljo«. Kdo bi mu zameril — »Z«-ju. Lep dan je bil ali lep večer, pa je nasedel in se zmotil. Zvečer pa se je z butaro češnjevih vej in razgretim srcem vračal iz razcevele narave. Naj oprost, če to ne drži, toda prepisali smo iz njegove »kronike«, ki pa — tudi ne drži.

ASFALTNA DZUNGLA

(Velja samo za mariborski glavni most!)

Ali je kaj trden most?

Je! Ograja — kakor kost!

Za noge pa na katran

se prilepi državljan.

Tak žerjav, kot slika kaže,

reševal bo most blamaže.

Dragi moji, potrpimo!

Kmalu boljše bo! — Na zimo.

Državljan, ne bodi no potr,
»Novi svet« uredil je nov vrt.
Tam hladil se boš, prijetno pil,
muziko poslušal in se veselil.

Hotel in restavracija „Novi svet“
Maribor, Jurčičeva ulica 7

»Draga moja, kaj je s tabo,
mar si dala me v pozabo?
Prejšnji teden tak lepo,
sva hodila pod roko;
zdaj pa, križana nebesa,
gledaš me izpod očesa!
Kaj si se izpremenila,
mar ne boš me več ljubila?«
»Kakor zadnjič, tudi danes,
bil bi moj preljubi Janez,
če bi kakor zadnjič zdajci
bil v iz popelina srajci.«

Tovarna pletenin in konfekcije
Maribor — Meljska cesta 56

Imamo na zalogi srajce vseh vrst, od popelina do kretona, kakršne si poželite. Nudimo vam bombažne puloverje v najrazličnejših barvah. Izdelujemo dobre delovne obleke, na kar opozarjamo industrijska podjetja. — Naša odlika so konkurenčne cene in dobra kvaliteta!

KIKIRIKI

V Strmi ulici »Kikiriki«

»Vesel večer« vam priredi!

Tako znanili so lepaki vsaj

— papir prenese marsikaj...

Ko smo tragedijo prestali to

takšno spoznanje nam je vzšlo:

— to konkurenčna ni (morda zavist!) —

Ne, vsak peteln ni — humorist!

ZAHVALA

nekemu mariborskemu advokatu!

Zahvaljujem se Vašemu cenjenemu nasvetu, da se nisem udeležil občnega zbora naše delovne zadrage, ker sem se s tem izognil izvolitvi v odbor in žalostni smrti, ker bi se v slučaju izvolitve po Vašem nasvetu bilo bolje obesiti.

Zadružnik iz Zrkoce

(P. S.: Naj se gospod advokat, ki je tako radodaren s takimi nasveti in jih je pripravljen strankam dati gratis, ne čudi, da zaradi te svoje radodarnosti postaja popularen.)

POZOR, POZOR!

Nova pridobitev Maribora!

Turistična senzacija!

Da bi dvignili zanimanje za našo prehrambeno industrijo, popestrili izgled Ma-

ribora in pritegnili več tujcev, so v Mariboru ustanovili novo pekarsko podjetje: Piramida.

Slika pa kaže, kako si naj tujci predstavljajo to mariborsko čudo...

Cenjeno občinstvo tu se opozarja, Maribor dobil je trgovino »ZARJA«. GePeZe te dni je funkcijo zgubila, in tako čez noč se »ZARJA« je rodila. Kaj se vse dobilo bo v tej trgovini javljamo tu spodaj širni domovini. Cenjeno občinstvo pa se vljudno vabi da si nove »ZARJE« ogledat ne pozabl.

Trgovsko podjetje z industrijskim blagom

„Zarja“
Maribor

prodaja manufakturo, galanterijo, čevlje, papir, steklo in železnino v dobro upeljanih prodajalnah s priznano solidno postrežbo.

Mariborski obraz

V teatru mož basira, kavarne demolira, na »plesno« je ljubezen, še zmeraj malo jezen. Če kje ne zmagaja z lepa, vse zbije, se pretepa. Zato, kljub krasnem basu ni na najboljšem glasu...

Mala oglasa

— Pod zelo ugodnimi pogoji nudim cenen prevoz z avtomobilom. Prednost imajo mlajše, prijetne tovarišice, ki imajo smisel za moje posebne želje. V slučaju nerazumevanja ne dam besede, da Vam sredi poti ne odpovem gostoljubja na avtomobilu. Reflektantke naj se javijo pri šoferju Nacetu v »Metalni«.

— V zvezi z našo zadnjo objavo, da nudimo primerna stanovanja v zgradbah Hidromontaže, opozarjamo, da so zaželeni za uspešno zaključene stanovanjske akcije primerne zakuske z jedačo in pijačo pri Braniku, na kar prizadete posebej opozarjamo. Zakuske naj bodo prirejene po vzorcu Flisar & Co. Vabljeni tudi gostje iz direkcije Konstruktor.

— Azo, vi šen, libe frau Kliček, da smo se zaj pegegnale...

— Jo, oba jo, frau Muršec, tez is lib fon ina. Tak sem že htela aufišpringen cu ina, da bi vas pegrisala, hob oba ka cajt kopt...

— Bizo net — saj so bli fajertag dacvišn?

— Bos fir fajertag? Di ostern? V totih slabih cajtih? Visns, na ostersuntag je blo meni z mojim Franciom tak saušleht, visns, vajl ma cufil gfresn hom — na ostermontag, do homa oba gšuft, ko črna živina...

— Oba gens, gens! Bos zi net zogn, frau Kliček? Jo, jo, di cajtn! Homs misn vida na frajvilik delo, gel? Pa na taki hauptfajertag! Jesas, jesas, kaj toti vse s nami vun trajbajol Krišana nebes, zo a zind, zo a zind!

— Oba redns net zo zaubled cam, majne tajre frau Muršec! Kakšno frajvilig delo! Guld homa grobn!

— Booooooos? Eht zlato homs grobn? Bo den, bo den, um himihergotsakravül!

— Unten in Pobreš. Visns, mir hots gsokt di frau Zemelbrezel und der hots ksokt di frau Klajstermajerin, di hots oba kert von da frau Pesdiček, dera hots oba ksokt di frau Kulbeš, di bos ausm kofezoc šlogn tut. Und di hots in kofezoc ksegn, jo. Pa tudi di olte Švamerlmici hots ira ercölt, da gopudje iz muzejuma tam dolta na Pobreš jame vun kopljejo pa zlato išejo.

— Kristasjesas! Guld? Ver hetsi tes furgštel? No, kaj pa je blo naha?

— Jo, vi i tes kert hob, bin i glai caus grent und hob glai cu maj Franci ksokt: »Tu, olta, hobi ksokt, pakt di, hobi ksokt, vzemi motiko, kulnšauflo pa rukzok, gremo zlato kopat,« hobi ksokt. »Oba jo, hota ksokt, da Franci, du gans du zaublede, hota ksokt, kakšno zlato neki, pa na Pobreš?! Do gibts lauta štana und drek,« hota ksokt. »Holti papn, hobi naha šen ksokt cu in, šau das vajta kumst, tu troit tu elendiga!« hobi ksokt und naha sama ganga. Jas pa sem vzela sebo še maj ajnkaufstašerl pa mistkibl — visns e, kanst net visn, kolko zlata je tam pokonnega...

— Na und naha? Kaj pa je blo pol, frau Kliček?

— Te smo pač holt kopali, no kopali, vi di tepatn. Da Pesdiček Hanzl mit da švigamuta je durnodurh prekopal celo cesto. Hota ksokt, grod unta da štrošn ligt ziha da greste haufn, hota ksokt...

— Bos zi net zogn, frau Kliček, unta da štrošn?!

— Na und auf amol, da zogt maj Franci: »Tu, hota ksokt, i hobs!«, pa je vun skopal zo an urolten topf. »Ho, hota ksokt, tu noter je gvišno zlato. Šerbn bringan glik,« hota ksokt und hot den rematopf, oda bos tes šo voar, camkaut.

— Na, pa ste kaj našli drina, frau Kliček? Guld?

— An šmarn! Niks voar drina vi a pisl štaub in drek. Te pa bi naj toti piskri bli dvatauzent let stari?! Und ka guld drina! Tez glaubi net! Niks via pisl štaub in dem oltem topf, štelns ina fur!

— Na — in kaj pa te naha...?

— Niks, frau Muršec, niks! Da Franci hot von da tepatn grebaraj an holbatn pruh krik. da se je nah krank meldal, še prej hota oba mi zo camkaut, da sem še gnes po hrbitiši ganc plau, majna zöl...

— Jo, jo, segns frau Kliček, bos i ina zog. Zo san de lajt. Cueršt ciagn te unzeran auf. mit de olten greba in naha is ka guld net drin! Jesas, jesas, vi gotlos is hajt di veit, göl...?

KRALJICA:

»Zrcalce, zrcalce na steni
pod noge me dobro poglej,
potem pa, katera od mene,
'ma čevljčke lepše, povej!«

ZRCALCE:

»Le kaj me, prismođa, vprašuješ!
Sneguljčica lepše ima,
zato ker državnemu mojstru,
jih v Maribor delati da!«

NIKOLA GRČUREVIČ

državni obrtni mojster

MARIBOR — TRG SVOBODE 6

ZAKAJ DRAŽIJO VINO?

Meščani mariborski slednjič na to odgovora želijo, zakaj gostilničarji mnogi vinó iz dneva v dan dražijo?

Zakaj? — Birt pravi prizadeti, da le težko še krčmo rine. Kako ne podraži naj vina, ko več plačuje — vodarine...

KAJ SE JE PA ZGODILO?!

... nič hudega, le nekdo je v Mariboru pljunil na cesto, pa se je tako zakadilo. Zdaj si pa predstavljajte, da bi pričeli ceste škropiti. Koliko prahu bi šele to dvignilo!

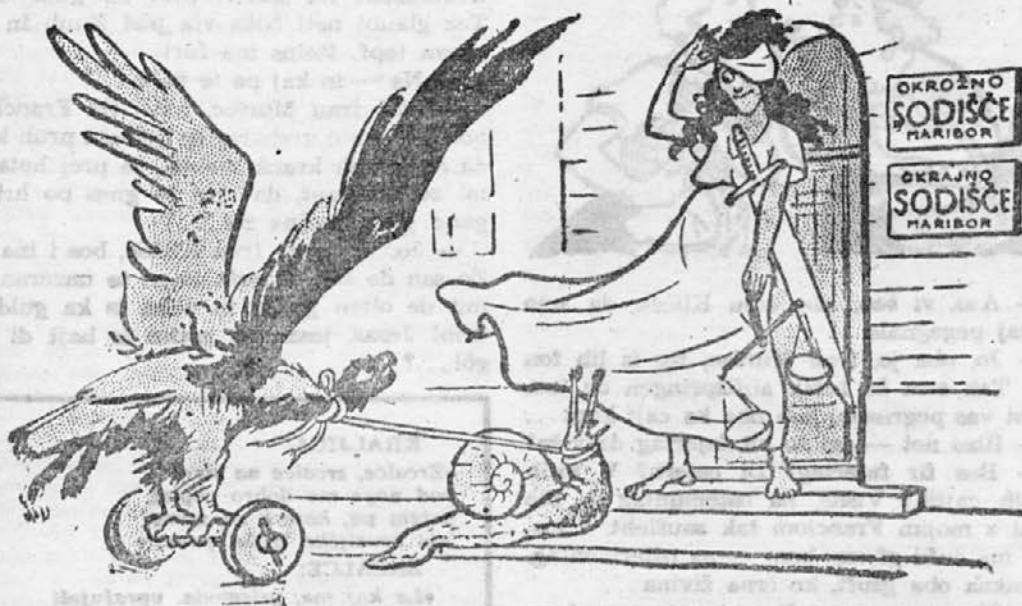
ČUDNO JE...

... če dipl. višji elektroinženir ne loči transformatorja od kotla. (Če ne verjamate, vprašajte na Hidroelektrarni Mariborski otok)

STOPNJEVANJE

Pijan,
pijan kot kanon,
pijan kot kanonik.

Počasi se daleč pride . . .

Peljal ga počasi
je po Sodni gasi.

Zdaj pa na stopnici
sta že pri Pravici . . .

PROŠNJA NA KOMISIJO ZA UGOTAVLJANJE USTREZAJOČNOSTI IN HIGIENIČNOSTI SVINJAKOV IN KURNIKOV NAŠEGA MESTA

Zdolaj podpisani ugledni meščan, v poljčanskem okraju gor zraščeni in v Mariboru službujoči in stanujoči v centru mesta, prosim cenjeni naslov, da mi dovolijo doma v mestu držati malo svinjo, ki pa bo do novega leta že še zrasla. Svinja prebiva v prostorih, ki so narejeni po vseh predpisih. Stene so obložene s kahlami (nobena ni poknjena), veliko kad zmeraj lepo operemo, voda pa teče v kanal. Pri svinji je včasih, pa še to malo časa, kakšna kokoš ali se tam kakšne race gor držijo, dokler jih ne zakoljemo. Svinja ima zmeraj na razpolago toplo in mrzlo vodo in školjko za izplakovanje (bide), tako da ni računati s kakšno ohromelostjo, rotlaufom ali drugimi boleznimi, ki bi našim meščanom lahko škodovala. Za dovoljenje prosim čim prej, ker razumem, da urednunga mora biti.

Jaka Srbečica

RAZUMLJIVO

»Ali je bila želja vaših staršev, da postanete duhovnik?«

»Ne. Veste, trgovina me je že od nekdaj veselila.«

Če zadeneš
800.000 na loteriji . . .

— Tovarišica, prosim, s koliko ničlami se pa napiše osem sto tisoč?

Vse imamo na zalogi,
kar bi vas razveselilo.
Res, okusi so pač mnogi,
eno — naše je perilo.
Vse na svetu enkrat mine,
večne so le pletenine,
kupljene pri nas — seve.
Kje je to?
I, v bivšem VeTePel

Trgovsko podjetje
»MODA« - MARIBOR
priporoča vsem odjemalcem poslovalnico
v Gosposki ulici 20 (bivši VTP)

OBRAČUN IZ VOJNIKA

Karel Kos na svoje mesto!
Si pijanec — slab mizar!
In še kradel si, slepar!
Culo v roke in na cestol!

Pesnik teh verzov je tri dni študiral
kak' ta oglas bi naj v verze sfriziral.
Končno zavzdihnil je: »Bog mi pomoz!
teh sto artiklov naštel bom kar v prozila:
Moške srajce, modrčke in steznike za ženske,
delavne obleke, moške in ženske pižame,
ženske letne spalne srajce, ženske kopalne obleke,
moške minimalke, ženske klotaste halje,
ženske, moške in otroške dežne plašče,
predpasnike, izdelke iz polivinila itd. — vse to in še marsikaj izdeluje

Tovarna perila
**TOPER-KONFEKCIJA
CELJE**

PISMENI ANALFABETIZEM

Komunalni odsek OLO v Ptujju je prejel mapo z načrti Zadrúžnega doma pri Veliki nedelji z napisom: Nevalavni Načrti za Družni dom.

Tip 1 M 1:100 5 komadov.

VZDIH

Osle potrpi
— da s travo bo zrasla jedača!
Človek potrpi
— da banka nakazano plača!

B. R.

OD ZAVRČA DO MARIBORA

Prometno sredstvo avtobus, zato je, da ne greš »cufus«, pripelje in že spet izgine, brez ceste, hribočke in doline.

Pobožen mož, zelo okrogel do avtobusa komaj zmogel je v Zavrčju in le s težavo skoz vrata zrinil je postavo.

Po cesti avto komaj rine kanonik spuščja čudne pline, v želodcu nekaj se mu upira, završko vino ne da mira . . .

Končana vožna je nevšečna, bogu zahvala bodi večna! Domov usmeri Mirt korak Sem in tja: cik-cak, cik-cak.

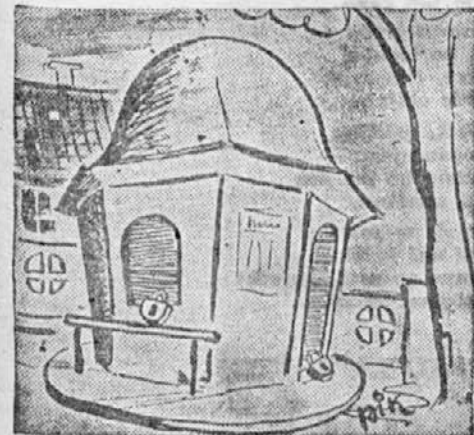
VOHLJAČEVE IZ PTUJA

Pomlad je prišla v Ptuj, cvetlice že dehtijo in razni drugi duhovi se širijo; človek bi dejal, da tudi greznice smrdijo. Na veliko noč je bila pri nas dobro organizirana procesija in Ptujčani so šli na ulice zijala prodajat. Pametnejši pa so raje demonstrirali za Trst. Izredno se je izkazalo dijaško društvo »Artilerija«, ki je demonstriralo kar v parku v zavetju obdravske teme in prepevalo »revolucionarne« pesmi »Stari šimel« in podobne. Pri procesiji so imeli Ptujčani priliko slišati prijetni glas ptujskega Lažnika, ki je v čast božjo prepeval Alelujo na vse grlo. Kdor ga ni videl pri procesiji, si ga lahko ogleda na sliki.

Ustanovljeno je Olepševalno društvo v Ptuj, ki si je postavilo odgovorno nalogo: obnoviti ograjo in svetilke v parku. Zaljubljeni bodo morali zato v bodoče iskati zavetišče v temi ptujskih ulic, če bo park razsvetljen. Moj nasvet je, naj društvo na obeh straneh mostu postavi tudi lične lopice, v katerih naj bi se pobirala mostnina. In to po težil (Suhci dinar, debeluhli dva dinarja.) Na ta način utegne priti Ptuj vendarle do novega mostu, če se nas prej poplava ne usmili in nam sedanje trepetlike ne odnese.

Sredi Ptuja imamo tajinstveno hišico, v kateri so nekoč prodajali listke za avtobus, sedaj se pa šušlja, da se v njej marsikaj pro-

daja in to za zaprtimi vrati. Slišati je tudi, da se tej hišici pravi »šofersko srce«.

Zdaj pa nekaj v strogi zaupnosti! Kdor prebere, naj tega v Ptuj, nikomur ne pripo-

veduje. Zadnjič mi je postalo zelo dolgčas in jo mahnem v našo knjižnico. Ker dična knjižničarka nima seznama knjig, sem kar sam vohal po policah, da bi našel kaj primernega, in sem potožil, kako strašno dolgčas mi je. Pa mi Sonja takole svetuje: »Tovariš Vohljač, dolgčas in ljubezen, oboje je vzrok za samomor; če Vas obhajajo samomorilne misli, Vam kar povem, da v Dravo ne skočite, ker je premrzla in boste vpili na pomoč, če si pa hočete žile prerezati, pa tudi ne, boste prišli dalj kakor do kože, ker to namreč — boli...« Mislil sem si takoj, da je tudi Sonji dolgčas. Jaz bi na njenem mestu napravil seznam knjig v knjižnici...

Pisatelj Može mi je te dni pri litru vina prisegel, da še letos spiše drugi del »Opustošene brajde«. Jaz pa se bojim, da mu bom moral ob koncu leta reči, da je — krivo-prisežnik.

Dragi Ptujčani, Vohljač je med vami! Išcite ga! Vendar ne za mizo, kjer je javno napovedal sestanke in je odslej tista miza pod

sliko Haloz večinoma prazna. Vohljač je povsod, le tam ne, kjer pravi, da bo.

Vas lepo pozdravlja

Martin Vohljač, ptujski penzionist.

ANTIELEKTRIČNEMU BRAČIČU IZ MEDVEDC

Vaš Bračič je čudna spaka, ki takole kokodaka:
»Kdor v Medvedcah je doma petrolejko naj ima!
Vi, vaščani iz Medvedc, zdaj zares gre, ne za hec:
Če Bračič rad v temi rije, v vaših hišah luč naj sije!

SODOBEN POMENEK

— Kako dolgo že delate v podjetju?
— Odkar so mi zagrozili z odpovedjo...

Ej, kako so dobri takšne piškoti, saj sosedov Tonček vse bi snedel sproti. Kdo bi mu zameril, če gredo mu v slast, in če »SANI« v Hočah Tonček poje čast.

Tovarna bonbonov in pecilnih praškov

»Sana«

HOČE PRI MARIBORU

Naročajte pri nas: izvrstne bonbone, vanili sladkor, čokoladni desert in raznovrstne pudinge.

NEUMESTNO VPRAŠANJE

— Kaj pa vi tu delate?
— Hudiča, ne vidite, da jaham?!

ČASOVNA VPRAŠANJA

»Očka, kaj so časovna vprašanja?«
»Na primer: koliko je ura?«

Dve novomeški:

OH, TA IMENA...

Na trge in v ulice nova imena; le hitro, brez dolgih anket! Zdromite se mestni očetje — dovolj je mečkanja, saj cincate, cincate, celih šest let!

ZALITO »AERO-PREDAVANJE«

V aero-klubu o letalskih tipih je predaval čuden tip Bil pijan je kot brezbožnik, pisal pa se je Raznožnik.

O, ženske sanje!
Kdo mogel bi se poglobiti vanje, ko le lepota pravo da veljavo!
Šumeti taft, s svilo, da na plesu najlepše čare ženskemu telesu, mehak brokat, krasán klocké je pravol žoržet in šantung, da o krepdešinu ne govorimo! — Tolikšna lepota!
Da, to je prava svilnata zarota, ki zbrisati ne da se več v spominul
Ve žene in dekleta, vedite: artikla v Mariboru »SVILA« te proizvajaja, a vsaka boljša trgovina jih prodaja.

»Soila«

ZDRUŽENE TOVARNE SVILE
MARIBOR-POBREŽJE

Levžek perpodavle

Pje, totokret pa čimam veliko za povedat. Sn čisto hin zavolo totih velkonočnih proznikov. Beštrga, sn tak prestrošen, ko je tak pokalo po vseh bregih, da sn že mislo da bo še meni, če ne keka drugiga pa saj uhe potrgalo. Pje, honi Pungratnikov Anza, saj ga poznate, tosti ko je včasih kristusa okol cirke noso, je smrt storo. Pje, te je pa en možnar delau no ga s pulfrom nabasau, pal je pa vse vkop v loft sposto. Še svajih mažganov ni pozobo k tosti zračni ekspediciji perklučit. Sevida jih pal ni mogo več nazaj dobit, ko je biv koj parajt za božji grob. Tosto je bla menda sreča, ko so meli povsod vstajeje, da mu ni blo triba zavolo stanovanjske stiske na frišnem lufti ležat. Pje, ko so noš fajmošter za toto zvidli, so se tak vstrošili, da jim je velkonočno jajce v krofi astalo. Pal so šele na srečo prešli k sopi no rekli, da je toto mogla že božja vola bit. Pje, mene pa intrarasira, če bo honi Pungratnikov todi po božji voli od mrtvih vstau no s cilim truplom v nebisa šou. Pje, če bi blo toto ris, bi se še jaz dau od kokiga karbita hinrihtat. Sevida bi ohtau, da mi nebi mažganov odneslo, drgoči bi me v nebish še za advokata gir vzeli.

Pje, pa tosti Pungratnikov samomor, ko se je zavolo božje vole zgodo, bi me še kene tak k podnu spravo, če se nebi še kaj drugiga zgudlo. Pje, na velkonočno nedelo sn šou na obisk k svajemu stricu na dravsko polje, ko me je že cil cajt vobo. No, beštrga, ko sn pa k jemu prešo, sn ga pa najdo s cilo famlijo na eni pogoreli gruški. Pje, cilo bajto je na čast prozniku skuro. Jaz sn si mislo, toto je pa že triba v Toti list zapisat, da bodo noši lodi vidli, ko se provi riskirat za zveličanje na honem sveti. No, pal ko sn dumo šou, sn se pa glih koma rešilnih panbagerlov izogibau. Pje, tam blizu Mopoga je enemu, ko je na karbit strilau, uhe potrgalo, enemu pa eno očiso z glave zvrtało. Pje, tak je blo žolostno, da sn še nes čist fertig. Ko sn pa blizu doma prešo, so pa še onega Traplnovega Tijeka noter v rešilni avto divali. Pje sn si mislo, totokret pa bug tepe noše lodi. Je menda per velkonočnem vstajeji na levo nago stopo, tak ko Furtnikov Tijek, ko je todi z levo nago po možnarju šokau, pal mu jo je pa raztrgalo. Tak je biv krvav ko kristus na križu. Noter na trogah je ležav v avteju, pa miličnikom perpovidau, da jim odpušča zavolo tega, ko lodi gir popisujejo, če s karbitom no z možnerji strilajo. Pje, sn si mislo, če bo le tebi tvaja ta stora tosto trotlarijo z možnarjem gir odpuštila, pa bo vse v redi.

Pje, te mi pa kene zamirite, če vam čim kaj več povedau, še zej mi nage drgečejo tak ko nošemu fajmoštru, ko jim je tosta ta ljubosumna kuharica žlaprtike namesto velkonočnih jajc na mizo pernesla. Se je boba gvišno htela za kaj revanžirat.

Zadružna agencija O-Ze-Ka-Ze
povsod, kjer le more, vam gre na roké;
kaj pa vse nudi, ni teško dognati,
če se potrudis oglas ta prebrati:

Posredujemo in nabavljamo za kmetijske
zadruge vse vrste kmetijskih strojev,
orodja, različnih sredstev, gnojil in dru-
gega industrijskega blaga - Posredujemo
za kmetijske zadruge kmetijske pridelke
in živino

ZADRUŽNA AGENCIJA
pri
OZKZ Maribor-okolica
MARIBOR, Partizanska cesta 6

PREDGRADSKA ZBORNA RECITACIJA

Prvi:

»V Predgradu ob Kolpi
stoje električni drogovi.«

Drugi:

»Smrtna nevarnost« —
na enem se blesti.«

Tretji:

»Kaj pa visoka napetost?«

Četrti:

»Bres skrbi, saj elektrike sploh nile«

SVOJI K SVOJIM

Prodajalka Rozika, ki prodaja v Kombi-
netu game in obutve v Ptuj, je najbrže do-
ma nekje iz Lukarije; svojim »lančanom«
zna namreč prav lepo postreči, drugim pa
ne tako. Zato zavijaj tam malo po lükarsko,
če hočeš biti prej na vrsti!

PTUJČANI, POZORI!

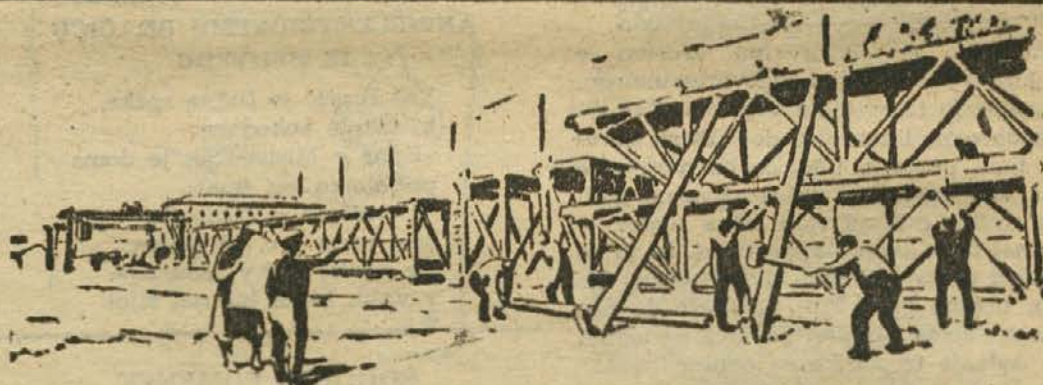
Kdor hoče pasti v luknjo, naj gre na tisto
poverjeništvu v Ptuj, kjer že dalj časa
manjka na hodniku nekaj dober decimeter
debelih parketnih ploščic. Kdor ni zavarovan
zoper poškodbe, naj tja nikar ne hodil

Kdaj nastane brezračen prostor?
Če zapelje kolesar na žebelj.

Povelikonočna

Mežnar Jaka: Gospod župnik, prosim
za pomoč; saj vidite, da ne morem delati!
Gospod župnik: No, zato, ker si ob
praznikih tako vneto za možnar skrbel,
boš dobil pa osem let in sedem kvadraten
odpuštkov. Na vekov veke!

Gornja slika vam pokaje,
kakšne včasih so telave,
kadar takšnim poltzedelkom,
najti ni porabe prave.

Huso, Kacjan, Avdo, Mernik,
Minarič in še kateri,
vsi udarniki, funaki,
delajo Jerjav »po meri«.

Delajo in se končajo,
le Jerjav naprej leži;
delek pada — trava raste,
odrešitve ni in ni.

Zdaj celo konstrukcijo,
b'lo potrebno je podpreti,
so občili jo zelo,
neizpolnjeni obei.

Mnogo dela pridnih rok
je v Jerjave naloženo,
a obrsti tečejo,
drigajo jim ceno...

Kaj storiti treba je,
da ne bo izgube?
Jesenice, Litostroj,
naj drže obljube!

Poltzedelke poljite,
kot dogovorjeno —
vse ostalo bo pri nas
v redu izvršeno.

(Pričujejo te vrstice
delovni naš kolektiv
»Totemu« za prvi majnik
je v objavo izročil.)

Tovarna metalnih konstrukcij
„Franc Leskošek“
Maribor

Prvi maj po svetu ...

NEKJE NA ZAPADU ...

— Orka mizerija, kdaj bo pri nas prvi maj minil brez pretepal?

NEKJE TOSTRAN »ZELEZNE ZAVESE«

NEKJE ZA URALOM ...

— Ali se spominjaš, Fedja, kako je bilo včasih lepo prvega maja, ko so nas carski z nagajkami gonili z demonstracij!

NEKJE ONSTRAN »ZELEZNE ZAVESE«

— Goddam, pohitite, banda! Nadoknaditi moramo zgubo, ki jo je kompanija imela zaradi prvomajskih stavk v Evropi!

— František, kaj praviš, naši ruski bratje pa res znajo slaviti prvi maj!

in pri nas

Bivši bivšemu: — Včasih smo jih mi prvega majnika preganjali, danes pa nas oni kar pri miru pustijo ...

Iz področja MLO Ljubljana

Nepričakovana posledica 10% podražitve vina v Ljubljani

Gostilničar: »Oh kako sem izpod planal
Ignorira me Ljubljana!
Cvička v kleti polni sodi
Nihče več ga pit ne hodi.

Kje, oj kje so žejna grla,
ki so ga na hektu žrla?
Prazni stoli, prazne mize,
bog me reši takšne krize!

Cvičkarji: »Cvičkarji zdaj kakor v Meko,
romamo vsak dan na mleko.
Kdo deset procentov več,
metal bi za cviček preč!

Izdajalec, kdor še prime
glažek v roko; kravje vime
naj krepča nas, to manj stanel
Vrag pocitraj maliganel!

KO MOŽJE BEREJO ČASOPISE

Peter je strasten bralec časopisov. Predvsem pri kosilu.

Marjana to strašno sovraži. Vse zaman. Nekega dne pri kosilu Peter zopet bere časopis. Ne vidi nič in ne sliši nič, Marjana pa bi se rada pogovarjala.

— Kaj ti naj napravim za večerjo, Peter?
— Mhm?
— Ali pojdemo zvečer v kino, Peter?
— Da, da.
— Peter, ali me sploh poslušáš?
— Aha!

Marjana je na robu obupa. Krčevito razmišlja, s čim bi pritegnila Petrovo pozornost.
— Poslušaj, Peter, pri sosedovih so vlomili. Vso zlatnino in posteljnino so jim porabali.

Popotniku, ki v Ptuj zaide,
naj tudi to na misel pride,
da razen starega gradú
še nekaj važnega je tu.
Tovarna namreč v njem stoji,
ki vsega vraga naredi...
Sedaj se vam je posvetilo:
To je **TOVARNA ZA PERILO!**
Tako je! In ti dragi bralec
postani zvest naš odjemalec.
Saj je celo Martin Vohljač
pri nas izbral par spodnjih hlač.

INVALIDSKO PODJETJE TOVARNA PERILA — PTUJ

izdeluje moško perilo, steznike in modrčke,
otroško perilo, srčaje, moške dolge in kratke
spodnje hlače, pa tudi delovne obleke
iz lastnega in prinesenega blaga.

— Mhm.

Marjana je pričakovala vendarle nekaj pozornosti. Zaman.

— Peter, zakaj si šel danes v pisarno kar brez hlač?

— Da, da.

Zdaj je pričakovala Marjana vsaj začuden pogled. Zopet nič. Marjana si je zabila v glavo, da mora vsaj za trenutek Petra odvrniti od časopisa.

— Peter, Janezek se igra na vrtu z nekakšno atomsko bombol!

— Aha!

Marjana je bila na robu živčnega zloma.

— Peter, v nedeljo sem povabila na kosilo papeža, Hitlerja in Molotova. Ti je prav?

— O — da.

— Peter, danes zvečer so me povabili, naj v gledališču plešem balet solo.

— Lepo, lepo!

— Peter, zdi se mi, da imam škrlatinko ali davico.

— Hm, hm.

— Peter, poglej, kako lahko napravim stoji na eni roki!

— Prav, prav.

Marjana je na robu obupa. Krčevito išče načina, kako bi pritegnila Petrovo pozornost.

— Peter, jaz se bom ubila, če ne nehaš brati časopisa!

— Ahm.

Tedaj je Marjana čisto obupano, tiho dejala:

— Peter, mariborske prašne ulice so pričeli škropiti!

Tedaj je Peter začudeno spustil časopis in vzkliknil:

— Kaj? Ali je mogoče? Kaj takegal!

Če želodec komu
se sumljivo obrača,
tega brž ozdravi
slivovka domača.

Včasih je le dandy
pil odličen Brandy.
Danes vsak ga pije,
ki ga v črevih vije.

Hamburški muškat je
kapljica odlična.
Srkafo jo svatje
in dekleta mična.

Naša vina slove daleč naokoli.
Zahtevajte povsod naše alkoholne
pijače!

TRGOVSKO PODJETJE

„VINO“

SLOVENSKA BISTRICA

Bodi to živ človek
ali embalaža,
naša znana trdka,
varno vse prevažal!

Mestno prevozniško podjetje in špedicija

„Transport“

prevažna razno blago s tovornimi avtomobili na vseh relacijah, ter z zapreženimi vozili po mestu;

prevažna potnike z osebnimi avtomobili na vseh relacijah;

dostavlja blago na železniško postajo ali z železniške postaje na dom;

vzdržuje redne kosovne proge:

Maribor—Ljubljana—Maribor,
Maribor—Zagreb—Maribor,
Maribor—Murska Sobota—Maribor,
Maribor—Beograd—Maribor po potrebi.

Poslužujte se cenenege in hitrega prevoza!
Pojasnila v zvezi s prevozom prejmete na
tel. št. 31-62, za kosovne proge tel. 24-40.

Žane iz Lublane

Orka luj, sma se zadnč enmu smejal, ke je drugač čist ena solidna ljubljanska firma, b reku ene vrste filistr, pa tjo primaha čist pu frajersk ublečen u tiste ta kratke pa ta oske hlače. Mi sma se mu smejal, punce so ga pa gledale, kukr tista revija pr Na-Ma. Kukr hitr se je pa spustu na stou, sma pa zagledal ene iksaste pa kumate štefletne. Pol smo ga pa prašal, za kva de je ratau takšn gigr. No, pa se je pol skazal, de je še zmiri deleč ud gigerlna, de sa ble hlače čist nurnalne, ampak iz tistga kamgarna, k ma značka »Made in duma« in k pr peglajnu prec skp skoč.

Zadne čase sa že cela Lublana do pruga štuka s plankam obil in use tko zgleda, de ja boja cela prefarbal. Tist, k pa stanujeja u višeh nadstropjah, maja pa zaekrat mir, zatu k planke tku visok ne sežeja. Men se zdi, de ja boja u etapah prefarbal. Mejdun, tu bo še trajal, predn boja prlezl do štirnajstga nadstropja ke gor do tistga Tormata, k se je zdej mende loču od žene, zarad nektereh požrešneh Lublančank. Ta zluđi je pa res iz usem žaubam namazan. Zatu pa ni čudn. če pol tud druge farba.

Tista utca tam pred pošta, kjer cajtngce prdajaja, ma pa takšna široka streha, de b

VINARSKA ZADRUGA V PTUJU

Obsežne kleti in lastna najmoderneje urejena restavracija pri Muzeju

Tam v Ptujju pri muzeju Vinarska nam stoji, najlepše ima lokale, najboljše ima kleti. Dva tisoč ima članov — iz Haloz vsi doma — nihče od njih ne mara, da drugemu jih da. Izkupiček ves za vino ni članom padel v žep, vse šlo je za obnovo, za dom in stan prelep — zato, popotnik dragi, če v Ptujju se mudiš, obišči naš lokal, kjer, kar želiš, dobiš!

NAJBOLJŠA VINA IZ HALOZ, ODPRTA IN V BUTELJKAH, NA DROBNO V RESTAVRACIJI, V VEČJIH KOLIČINAH PO NAROČILU

Lastna trsnica z vsemi vrstami plemenitega prvovrstnega trsja. Izkupiček gre že preko dve leti v fond za obnovo vinogradov in izgraditev stanovanjske hiše za uslužbenca in obnovo ljeno restavracijo

mladina. Jest ne vem, kdu je u Lublan še use mladina. U kinotu sem namreč vidu same ta male.

Pred Riotam so se pa zdenč fejšt stepl, ke se niso med sabo poznal. Ke sa se pa spoznal, se pa nisa več tepl. Če b se pa prej poznal, se pa sploh neb tepl.

APRILSKI DEŽ

Ljubim ta tihi dež aprilski,
ki ceste naše poškopri.
Sicer me cestni prah stokilski
v oblaku strašnem zaduši.

PLINOVA STRAST

Ah, rabi me! Gorim strastno,
toplote malo dajem jaz.
Zato pa mesečni račun
toplote moje je dokaz.

MODERNA LJUBEZEN

Po tvojih laseh bi pobožal te rad,
pa vem, da ti trajna takoj popusti.
Poljubil bi rad te na tvoje oči,
pa moral trepalnice s tal bi pobrat.
Na usta poljubil bi rad te srčno,
pa moral obrisati bi se nato.

Golaž, vampi, jetrca,
to želodček pokrepča!
Sredi mesta je gostilna
kjer zaloga je obilna
gori omenjenih dobrot.
Kar do tja naredi pot
tudi ti tam v vrtni senči
boš z ostalimi Slovenci
se najedel in napil.
In dokler boš zdrav in fit,
zmeraj te zaneslo bo
v naš lokal: »MAJOLIKO«.

Gostinsko podjetje »MAJOLIKA«
MARIBOR - Rotovski trg 5 (Zadruga)

Nudimo vam dobra vina, izvrstno kuhtinjo, tudi pristna dalmatinsko vino dobite pri nas. Priporočamo vam tudi obisk renoviranega lokala na PARTIZANSKI C št 38 (bivši VLAHOVIČ) in lepo izletno točko s krasnim vrtom na RADVANJSKI C št 57.

Zanimivo darilo

Tale očala poklanja »Toti list« stanovanjskemu uradu MLO Ljubljane, da bo

skoznje morda vendarle opazil množico pisarniških sob, ki zijajo prazne v Parmovi ulici, dočim se še kup uradov bohoti po stanovanjskih prostorih.

(To smo zato tako debelo tiskati, ker sedaj še nimajo očal... Op. ured.)

V PARKU ALI MOČ NAVADE

Boksarski sodnik parčku, ki se objema:
»Narazen, sicer vaju diskvalificiram!«

ČASTNA IZJEMA

»Moj mož je zelo redkobeseden. Ko pride domov, bere ure in ure časnike.«
»Kaj, jih ne prebira v pisarni?«

Včasih so baklje svetlobo dajale,
prastare mame petrolej so žgale,
stari očetje so plin že dobili,
nam pa elektriko so izumili.
Vendar, elektrika, to še ni vse!
Naša svetloba, ta šele daje
pravo svetlobo današnjega časa...
Spomni se večkrat le-tega oglasa!

Elektrokovina

tovarna elektrokovinskih izdelkov

vam nudi sobne svetilke, plafoniere, vodotesne svetilke za nočne omarice, namizne svetilke itd., po konkurenčnih cenah in v solidni izdelavi.

RECEPT ZA MARSIKJE...

V Tržiču je javna tajna, da se peki v Mestnih pekarnah bolj zanimajo za žene in dekleta kakor pa za kruh...

— Poglejte no Micko! Kakšno novo modo si ljudje vse ne zmislijo!

— Saj to ni nova moda! Le kakor nese kruh peč, se tako napravlja...

Bližajo se dnevi topli in soparni.

Če ti je prevroče v kavarni
po napornem delu v uradu in tovarni,
ohladiš lahko se v slaščičarni.
Kar pa našega se vrta tiče,
to je vrt, ki v Mariboru najbolj mtiče.
Pridi na naš vrt, hlađiš se pod kovanje,
godba naša te zaziblje v sladke sanje

Nudimo najboljši sladoled v Mariboru.
Od 1. maja dalje godba na vrtu.
V Dancingu se lahko prijetno zabavate
že ob 21. uri ob zvokih klavirja. — Pripravili bomo tudi nedejske matineje
v Dancinġ-baru s plesom!

Kavarna „Astoria“
Maribor

lohka pu Lblane spodi vedril, če b se ploha ulila. Sploh je u Lublan is časopisam nekam čudn. Dalmatinsk Markoti jeh prdajajo is škatl na trebuh, kr na fiks-niks, kukr učaseh napulitanke. Od začetka te novitete je blo pa sploh špasm, k so ljubljanski miličenki naekrat postal strašen unet za cajtngce in so tku za prodajalcem letal, kukr še nekol prej. Kar po štirje so štartal na enga, kr je še clo pr fusbal faul in be tu še sudac Erlih vedu.

Zadnč sma pa vidl sred Lublane dva štuka vesok autobus, ke se mu pr ns reče kišta al stara šklemf. So rekl, da so ga tli Londončani Lublančanom prdat in da je že par let last enga londonskega muzeja. Prbližn tku jo morala zgledat Noetova barka, sam brez benetna.

Pol sem šou pa u kino gledat Tri muške-tirje, na ktere je čakal tritaužent firbcev. Men je bil filem zlu ušeč, ker je pouhen zgodovinskih dejstev, če se narobe uzame.

Pol sm šou pa še zvečer pogledat Cesto tatov, ke ima za zvečer napisan, de ni za

Kljun:

REKLAME

Po (Kosovelovi, Ciklame)

Reklame
visijo
kdo ve
od kdaj.
Pozabljen
je njihov
sijaj.
Raztrgane,
blede,
po limu
dišijo.
Reklame
visijo
stare
stare
stare.

V KAVARNI

Praznina!
Veličastna
praznina,
jaz
in
šest
natakarjev!
Pred menoj
na mizi
ena
sama
čisto
navadna
črna kava.
(Divka.)
Tej
melanholiji
je
ime:
Deficit!

Barigla:

»BESEDINEMU« LIRIKU — MAŠILCU

Tvoja kvaliteta je posebno dragocena.
Ti nikdar zaman ne tratiš časa, ne črnila.
Tvojim stihom zadnje čase je narasla cena,
ker nad vse koristni so, prikladni za mašila.

»BREDA« je lepo deklislo tme,
»BREDA« pa danes še več kaj pove.
»BREDO« si »DOM« mariborski je izbral,
v »BREDI« bo vse, kar želite, prodal.

Manufakture izbira velika,
in še perila vseh vrst »kot se šikas.
Torej — zdaj vemo — na Grajski trg
»BREDA«
pride — s postrežbo izvrstno — seveda!

TRG. PODJETJE „Dom“ MARIBOR
priporoča svojo novo prodajalno
„Breda“
na Grajskem trgu (preje Šepc)

POLEMIKA

Ignorantia non est argumentum.
Nevednost ni dokaz.

Spinoza

Rentačič, pa si ponesrečen tič,
ker — končno — saj te krog in krog ni nič.
Resnico — pravo! — le povej v obraz,
nevednost sama pa še ni dokaz!
A je tako, da ti Spinoza (Baruh)
na žalost nikdar v mislih ni bil varuh.

B. R.

RAZGOVOR PRED KONCERTNO POSLOVALNICO V LJUBLJANI

— Zakaj pa so gostovali znani umetniki
kakor na primer avstrijski pianist Jörg
Demus, hrvatski violinist Ljerkó Špillar, ki
drugače živi v Argentini, in znamenita ple-
salka Juana v Mariboru, v Ljubljani pa ne?

— Zato, ker se še niso vpisali v Slovensko
filharmonijo.

ZALOZNISKA

Lukarji in Obiralci bombaža, garači iz
dveh domovin niso imeli prilike uživati
Mladosti med knjigami. Niso tako sanja-
rili kot Jaz in ti, ki delava Zapiske o filmu
v Goricah pri dobri domači kapljici, ki
nama jo toči Ata Žužamaža.

Vzdih

Oh, ko bi bil Homer! Zdaj ko plačujejo
verz po 6 kovačev...

MED KOMPONISTI

»Janez je pa res srčno dober.«
»Verjamem. Koliko slovenskih narodnih je
že posvojil!«

IZGUBLJEN TRUD

— Kaj pa delaš ves dan? Nikjer te ni
videti?

— Pišem roman.

— Bedak, zakaj ga pa pišeš? Za stopet-
deset dinarjev dobiš že napisanega in na-
tisnjenež!

HUDIM KRITIKOM

»V provinci tam teater hira,«
v prestolnici odmeva vik in krik.
»Bolnik nesrečni že umira!«
»Nikar! Čeprav že kot mrljič notira,
je čvrst ta vaš namišljeni bolnik!«

MAŠČEVANJE JE SLADKO!

Sodnik: »Dozdeva se mi, da sva se midva
kje že videla!«

Obtoženec: »Jaz sem Vašo ženo učil petja.«
Sodnik: »A, vi ste tisti! Deset let težke jebe!«

OŠKODOVANEC

Znanega glasbenega kritika Hanslicka so ne-
koč poklicali za izvedenca na sodno obravnavo.
Dva nadarjena skladatelja sta drug drugega to-
žila tatvine zaradi neke melodije.

Hanslick je prosil sodnika, naj zaščitita
sporno melodijo.

»No, kdo je bil okraden?« je potem vprašal
sodnik Hanslicka.

»Offenbach!« je kratko odvrnil Hanslick.

ZVEZDNIK V IMPERFEKTU

Ernest Thesiger je pripovedoval iz svojega
umetniškega življenja: »Najbolj tragični mo-
ment v mojem življenju je bil, ko mi je nekdo
žena, ki se me je spominjala izza mojih vlog
ljubimca, rekla: »Kaj niste bili vi nekoč Ernest
Thesiger?«

MANJ JE VEČ

Denton Welch je s svojo prijateljico obiskal
slikarja Walterja Sickerta v njegovem ateljeju.
Ko sta odšla je Welch slišal, kako je slikar
veselo zaklical za njima: »Pa še kdaj pridita,
kadar bosta imela manj časa!«

USTREŽLJIVOST

Bill Southam, bogat, muhast kanadski zalob-
nik, je po neki zelo razgibani zabavi spremil
svojega prijatelja domov. Prijateljeva žena ju
je jezno sprejela, rekoč: »No, Southam, rada bi
videla zdajle vaš želoдец!«

Druga dne je dobila po pošti priporočeno
pismo. V njem je našla dva rentgenska po-
snetka Southamovega želođca.

SPREMENLJIVOST

Fred Astaire je srečal v neki hollywoodski
restavraciji moža, ki ga je nagovoril: »Halo,
Charlie Smith! Kaj pa je s teboj? Prej si bil
tako okrogel, zdaj so te pa samo še kosti. In
manjši si tudi postal.«

»Motite se, gospod,« je dejal Astaire, »saj ni-
sem Charlie Smith, jaz sem Fred Astaire.«

»Kaj,« se mu je mož porogljivo nasmehnil,
»celo ime si spremenil!«

MANJVREDNOST

Nekdo je vprašal bivšo ameriško mini-
strico za delo Frances Parkins:

»Imate kot ženska kdaj občutek manjvred-
nosti?«

»Samo kadar plezam po drevesih,« se je od-
rezala.

POLEMIZIRAJOČEMU DRAMATURGU

Če je kako gledališče
še hudó negodno piše,
naj ne spušča kokodajca,
dòkler še ni zneslo jajca!

Zagotovljena vina bogata je izbira,
zato skrbi ni treba in nemira,
ker vsakdo kupil bo lahko, kar si želi!
Le pridite, Vam dobro bo, a nas to veselji!

NA ZALOGI IMAMO NAMIZNA BUTELJČNA VINA IZ STAJERSKE,
PRIMORSKE IN DALMACIJE, PRISTNO DOMAČO SLIVOVKO TER
VELIKO IZBIRO NAJBOLJSIH »MARASKA« LIKERJEV

„SLOVENIJA - VINO“ ● LJUBLJANA - PTUJ

TOTE uke

OKOLI TRZIČA: Glavni trg v Trziču na oglu Blejske ceste krasijo napisne table: Bled 20 km, Podnart 9 km. Na križišču proti Bledu in Podnartu pa javljajo table: Bled 17 km, Podnart 10 km. Trzičani pa vedo povedati, da je na cesti v Podnartu takšna tabla, na kateri piše: Trzič 7 km. Se nekaj takšnih tabel, pa od Podnarta do Trziča sploh ne bo več nobenih kilometrov. — Pri železniški postaji Križe nad Trzičem seka avtomobilska cesta dvakrat železniško progo. Obe križišči sta opremljeni s sodobnimi zapornicami, varnostnimi znaki in napisi: »Pazi na vlak!« »Ne dotikaj se zapornic!« »Ko zvonec zazvoni, zapusti progo!«. Pisec teh vrstic se je strzičanu, ki je prav tedaj prisopihal po strmem klancu iz Trziča, vljudno odmaknil s proge in počakal. Vendar zvonec ni zazvonil, niti se niso zapornice zaprle...

Če rabiš špecerijo, hrano — prijatelj, kam hitiš tako? Pri »BOČU« zdej na Meljski cesti že vsakršno dobiš blago! Zdej nov lokal, skladišče večje za snago in izbor skrbé, lekarni sosed smo — pri nas takisto čisto kot v apoteki je.

Prodajalna »BOČ«
Meljska cesta 2

Trgovsko podjetje

»Brzda«
MARIBOR

IZ KRANJA: Na železniški postaji v Kranju je tehtnica. Stopil sem nanjo in mirno obstal. Tedaj je v notranjosti tehtnice tako počilo, da me je obliha zvonca. Poiskal sem petdinarski kovanec, za seboj pa sem zaslišal glas: »Ta je pa optimist!« Vrgel sem kovanec v zarezo in počakal. Slišal sem, kako je zdrknil preko čudnih ovir in padel v notranjost tega robota, nakar je glasno reklo: »Reski!« Počakal sem, pa ni bilo nič. Nakar sem opazil napisano: Če ni listka z navedbo teže, pritisni na gumb, da dobiš denar nazaj. Pritisnil sem na gumb, spet je naredilo: »Reski«, ni pa bilo ne listka ne denarja. Tehtnico vljudno priporočam.

CERKNICA-KANIŽA: Če potrebuješ pristna bukova drva, se priporoči upravniku ekonomije »Metalna«. Ta ti jih preskrbi iz državnega gozda, ki ga upravlja ekonomija. Bajje bo zaradi izrednih zaslug upravnik v kratkem avanziral in je zanj pripravljeno mesto v podjetju, ko bo ekonomija razformirana. Želimo mu obilo nadaljnjih uspehov.

SVEČINA: Na velikonočni ponedeljek sta se v naši vasi pojavila dva sumljiva neznanca, ki sta iskala zvezo z nekim kaznjencem. Ko smo se pozanimali, kaj je z njima, smo zaupno zvedeli, da sta neznanca iz mariborske »Elektrokovine«, odkoder ju je poslal direktor, ker se na podlagi zadnjih oglasov v »Totem listu« reflektanti niso sami javljali. Oba sta trdila, da pri vsej stvari nimata nič in da naj se za podrobnejše informacije obrnemo na koga drugega.

(Opozorilo našega uredništva: Vse naše sodelavce iz »Elektrokovine« opozarjamo, da še bolj zakamuflirajo stike z našim uredništvom in se s tem izognejo eventualnim posledicam s strani tega ali onega.)

IZ PTUJA: Revizorja, ki je prepovedal ptujnkemu kolporterju prodajati časopise v vlaku, češ da je beračenje in krošnjarenje med potniki prepovedano, bi opozorili, da naši ljudje do delu radi prebirajo časopise in da jih ne

berejo z nič manjšo slastjo, če jih kupijo med vožnjo. Posebno, ker jim je do prodajaln časopisov skoraj nemogoče priti. Izjava revizorja, da prodajanje časopisov v vlaku ni socialistično, pa v celoti najbrž ne bo držalo.

IZ ŠOŠTANJA: Naš dekan na Rečici so imeli zaradi nekkih ne preveč javnih porok boj s sodniki, v katerem so sodniki zmagali. Gospod dekan so po sodbi precej kuhanemu raku podobni. — Če prideš v Šoštanj, je prav, da se odkriješ iz solidarnosti do stanovanjskih hiš, ki so tudi po večini razoglave. Pokrivala straham pa opekarna verjetno ne bo poskrbela, če bo tako počivala kakor doslej. — Pri nas se tudi šušlja o nekkih dolgorokih ženskah v mestnih trgovskih podjetjih in okroglih primanjkljajih od 150.000 do 500.000 dinarjev. V mestnih gospodarskih podjetjih so pa tudi na vidiku nekake poneverbe, o zanemarjenih gostilnah pa zaenkrat zaradi pomanjkanja prostora ne bomo pisali. (Dalje prihodnjšč.)

IZ CELJA: Celjane, ki nameravajo zbolet, opozarjamo, da se pred odhodom v bolnico odvadijo uporabljati državni monopol. Bolničar Miha namreč svoji klienteli ni nič kaj prizanesljiv strežnik; škatlo Zeta ti zaračuna 50 din, dopisnica, škatlica vžigalic in 10 komadov Zeta pa stane v njegovi od sobe do sobe potujoči trgovini 45 dinarjev.

KINO V ŽREČAH

POZOR! Kdor želi zvedeti, kako se ubije dve muhi na en mah, naj si gre ogledat kino v Žrečah, ki priključu kino predstavo kar na

cestni zvočnik. Tako lahko brez vstopnine poslušas godbo, seznanis se z angleščino, le slik ne vidiš na cesti. Počakajmo na televizijo! Tedaj bo kino v Žrečah tudi film predvajal mimoidočim gratis in franko!

VELIKONOČNE GRMADE V PTUJSKI OKOLICI

so pričele letos zelo zgodaj. V Trničah je zgorelo neko poslopje že na veliki petek zvečer. Temu »kresu« so se naslednjega dne pridružili še tile kraji: Ormož, Cirkulane, Gorišnica in Ptujška gora. Upamo, da se bo lastnikom teh gospodarskih poslopij prej ali slej posvetilo tudi v — glavi.

S SODIŠČA

Sodnik: »Tako, vi ste nepoboljšljivi in ste nevarni za pešce. Osem ljudi ste že podrli.«

Šofer: »Ne, gospod sodnik, samo šest, ker sem dva že dvakrat povozil.«

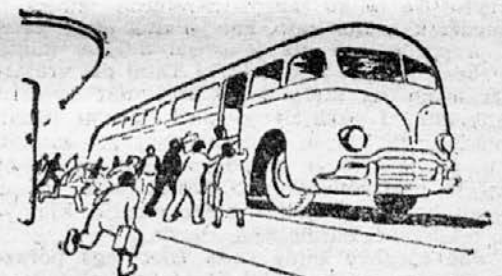
Iz Št. Vida pri Ptuj

Konja župnik naš redi, le za davek novcev ni, se jezi na slabe čase, sedem svinj drži pa zase. Osem glav ima živine, več kot ducat perutnine, kaj pa nese sveta maša, bolje je, da se ne vpraša, kaj bi vprašal, če profita dal mu je pridelek žita?

Davčna pa prijava kaže, da naš župnik krepko laže. Zdej pa pridejo popravki — plačat morajo se davki.

Autobusni promet MARIBOR

Autobusova domena je brzina, zmerna cena; udobnost in pa lep užitek k dobrim zvezam je pribitek.

Javljamo potnikom, da smo počenshi s 1. aprilom pričeli z našim avtobusom obratovati na progi Maribor—Zagreb. Avtobus odhaja iz Maribora dnevno ob 5.15 zjutraj in ob 14.45 popoldne, prispe pa v Zagreb ob 10. uri dopoldne ter ob 19.30 zvečer. Iz Zagreba odhaja avtobus ob 5.15 zjutraj in 14.45 popoldne ter prispe v Maribor ob 10. uri dopoldne in ob 19.30 zvečer. Vožnje se torej vršijo v obe smeri preko Ptuja, Zavrča, Varaždina in Ivan-Zeline. Cena vozovnicam iz Maribora do Zagreba din 730, iz Maribora do Varaždina din 360. Podroben cenik je na razpolago v naši prometni pisarni na Glavnem trgu. Z novo avtobusno progo Maribor—Zagreb smo postavili solidno zvezo, ki služi predvsem službeno potujočim potnikom, tako da lahko v enem dnevu izvršijo svoje opravke bodisi v Zagrebu oziroma v Mariboru.

ZAKONSKA IDILA

»Poslušaj, dragi, zapazila sem, da mi je zmanjkala svilena srajca in kombineža. Stavim, da mi jo je podnajemnica ukradla.«

»Kakšna pa je tvoja kombineža?« vpraša mož.

»Modra, svilena.«

Mož flegmatično: »Je že dobro, bom pogledal.«

En dan f Mariboru

Solska naloga

Zložil: Danilo Goflja

Že precej dolgo Razdobje mi je napolnjevalo mojo Notranjščino jako zelo krepko razvito veselje ino Koprnenje, saj mi je moj lubleni Roditelj ki je profesor — drugače pa popolnoma zdrav Človek — obljubil da me popelje en dan f maribor, da si ogledam Njegove utripe in veselo Nehanje.

In res! Tisti dan je napočil. Moj lubleni Roditelj — profesor — je zadel mene na Ramo in prijel nahrptnik za roko, oziroma prafzapraf narobe: zadel je nahrptnik na Ramo in prijel mene za roko in sva sedla f vlak med čebaljočo Mladino. Ta je še f kupeju delala Njene šolske naloge in rizbe in se je z smehom na mladih Licih pogovarjala od Cvekof ki jo danes čakajo f »cvekfabriki«, kakor čisto inteligentno nazivajo danes — f razdobju industrializacije — gimnazije in druge strah in trepet fšubajajoče Inštitucije. Končno smo s vlakom vret prisopihali na tisti kraj, kjer je Njega dni stala mariborska postaja.

Posluh! V šali že — a tudi res prodajamo najboljše les. Izdelki naši, brez bahanja izvrstni so in ne predragi. V naši postelji se vaši dragi izrecno o zvestobi sanja.

LESNOINDUSTRIJSKO PODJETJE Maribor

se vsepovsod uveljavlja s svojimi izdelki: rezan les, pohištvo, vrtno in kegljaške garniture, čebelni panji AŽ, pipe, lesna volna in barake, ki jih boste tudi vi radi pri nas kupovali

Moj dan f mariboru se je začel z četrturo Zamudo. Ne toliko zaradi morebitne netočnosti f koledarju, temuž zato, ker je vlak prišel četrto ure prepozno, oziroma je prišel dvajset minut prezgodaj, kjer je bilo na črni Tabli pri vratarju zapisano, da mora imeti 35 minut zamude.

Moj lubleni Roditelj je sicer takojci izustil pripombo, da naj bi vlak bil fšaj pri zamudi točen, pa je bilo že prepozno, kjer sva se že nahajala pret kolodvorsko Restavracijo, ki pa naju ni hotela sprejeti f njeno okrilje, kjer je bila takorekoč hermetično zaprta.

F dno njegove žejne Duše fšlet tega poraznega Dejstva, se je moj lubleni Roditelj tedaj odločil za takojšen othod po mestu. Hodila sva mimo zares okusnih izložb, met katerimi so le redke od znotraj opremljene zgolj z prahom, sredi katerega se blede z Tinto napisani Napis: »Delu čast in oblasti! Jaz mislim za Mojo osebnost, da pri tolikih jako zelo okusnih izložbah, prafkar omenjeni prah zgovorno pričča o Delu v taki trgovini. Nadaljevala sva z Najnim pohodom na Mesto maribor. Pred nami so dve kmetici met Sabo delale glasno tepatirajoč Bojni načrt, kako bi Njihova jajca prodajale fšaj po deset Dinarjev. Ena izmet Njih je koštuirala f izložbi, da jih je f mariboru zadosti po osem dinarjev, nakar je druga izustila kritično pripombo, da to ni praf od Države in da pretstavlja prafzapraf »šmuckonkurencijo«, ko so Državna jajca po 8, jajca privatnega sektorja pa po 10 dinarjev.

Nadaljujoč Najin pohod po mestu, sva si ogledala razne Kolturine in gostinske obrate, ki so — kakor tudi po raznih drugih krajih — met Sabo v plemenitem Tekmovanju. Moj Roditelj je s trpko Mimiko na suhem Intelektualnem Obrazu pripomnil, da je končni Rezultat f tem tekmoivanju med kolturnimi in gostinskimi obrati skoro vedno 10:0 za Gostinstvo. Sonce je vedno bolj grelo Naravo in sploh človeška grla, kar je obetalo fšaki Tretji hiši nof vir Dohodkof — fšaka tretja hiša je namreč telesno-okrepčevalnega značaja.

Z Kritičnim očesom smo nato motrili z mojim Roditeljom notranjost raznih Lokalof in koštuirali da je f fšaki Gostilni Izrabljen fšak kvadratni centimeter z hvaležnim opčinstvom dočim je recimo f knigarni lep mir in sveže Ozračje. Fšake pol ure zagledaš člo-

veški Obraz, skratka, tja bi pošiljal žifčne Bolnike na okrevanje. —

Moj lubleni Roditelj — profesor — je — jasno! — kritično ocenjeval razne napise in ugotovil, da so ponekod jezikoslovsko, logično in tudi moralno jako zelo defektni. Naprimer jezikoslovsko: »Pret in po pretstavi obiščite gledališko Kavarno«, »Tovarišica, snemi Tvoj klobuk« itd. Potem logični defekti. — Neki jako zelo razločno piše: »Delovni čas fotografiramo«. Neki mizar ima Napis: »Izdelujem krste za Mrliče«. Kdo neki pa izdeluje krste za žive, oziroma kdo izmed živih ljudi pa potrebuje krsto, razen če bo prisiljen prebirati še več takih Napisof?!

Ozlovoljen zaradi takih Napisov je moj Roditelj sklenil, da se ne bo več oziral Nanje, nakar je zagledal neki listek na nekih Vratih skromnega pretmestnega bivališča, na katerem je bilo napisano: »Sprejemem enega čistega Gospoda na posteljo, Uršula Počivavšek«.

Potem smo krenili f Park na kosilo, ki smo ga iz budžetskih Razlogof nosili kar seboj f nahrptniku. Klopi so bile zasedene, pa smo kar stoječe počili, kar je bilo užitnega f nahrptniku, sedeli pa bomo zvečer ali ponoči, smo rekli.

Nato smo šli spet na izlet po mariboru in smo sredi najlepšega sončnega dneva zašli f neprodirno Meglo, da nismo videli pret sabo niti Naših lastnoročnih Nosov. Londonska ali ljubljanska Megla je bila prava figa proti njej. Čes četrto ure, ko smo se srečno skozi Njo prebili na beli Dan, smo koštuirali, da je šel mimo z 100-kilometrsko brzino eni Tovorni avtomobil in še ta je potlej optičal f prahu...

F neki ulici smo potem zagledali napis: »Deratizacija Vičič«. Dolgo smo ugibali, kaj bi to pomenilo, a ko že moj Roditelj in zraven še inteligent Človek ni mogel pogruntati tega Rebusa, smo osramočeni otšli čes Brf na Pereferijo. Ta Brf je znamenita po tem, ker Ji je fračarstvo, ki se tam okoli pohotno razvija med Mladino, upihnilo fše žarnice in buče, le Kandelabri še stojijo, pa še Nje bo kmalu kdo sunil, saj je ponoči tam itak egiptovska tema.

Mnogo smo še kolovratili po Pereferiji in pod noč smo hoteli zaviti f kraj, kjer se mariborčani zadnje čase kolturno najbolj izživljajo, to je Cirkus Kolosejum. Pa smo spotoma zašli f še večjo Temo, kot na Brvi. Nismo vedeli kod se nahajamo, pa smo kričali f črno Noč po pomoč. Odnekod so nam pojasnili, da smo na cesti proti radvanju in da je najbolje, če se spet pretipamo do maribora, tam da je Luči ponekot še preveč. Tako smo tudi storili. Prišedši v slavnostno razsvetljeni del maribora čes veliki Most mimo velike Kavarne, kjer svira Glazbeni orkester, smo se končno hoteli fšesti f kak gostinski obrat, a nam ni uspelo. Bila je sobota: pofšod je bilo polno veselo krulečih gostof.

V kavarni vam postrežemo s pijačo in v vrtu, ki hladi bolj kot s pahljačo, prijetno bo za vas. Ej, še jedaća, obisk pri nas se res izplaća. Zdaj specialna še pripomba: Godba naša je res — bombal

Kavarna „Jadran“

Maribor, Partizanska 36

Spet smo zavili f park, morda tam ni zasedeno. Toda — o britko razočaranje! Park je bil popolnoma rasprodan. Na fšaki klopi sta se objemala po dva Človeka različnega spola. Dva istospolnika na isti klopi nismo srečali. Razočarano smo se napotili na Nočni vlak, tam bomo gotovo sedeli. In res, smo prišli na Postajo, tam je bilo spet napisano, da ima vlak 35 minut Zamude — tisti dan so imeli fšil vlaki po 35 minut zamude — moj Roditelj je pa dejal: »Če piše 35 minut, potem gotovo pride čes četrto ure in komaj je to izustil, je bil Vlak že na peronu in smo končno sedeli do doma.

ČE BI ČESNJA IMELA NOGE...

... bi se nedeljskim obiskovalcem matere narave za uničevanje cvetočih vrtov takole nekako oddolžila:

MALI OGLASI

Ne obupajte, to ni tak maler če ste z nacizmom čast si posvinjali, brezhibno vam ta nedostatek mali popravi naš — JUNGFER operater!

Diskrecija! Uspeh zajamčen! Za obisk se priporoča

Sodišče v Celovcu

IZ CHIKAGA

Chikaški gangsterji razveselili so dobrih se novic iz Maribora. »Težila duše nam je strašna mora, ker smo vprašanje kadrov opustili.

Zdaj v duši novo upanje nam klije, dovolj dobili bomo naraščaja iz ober-ministrantskega tečaja priznanih pedagogov iz škofije.«

PRALNICA NA STUDENCIH

Mica: Dobro, da so pustili to odprtino v strehi; se boljše vidi!

Urša: Veš, to luknjo so čisto plansko naredili, zato, da tudi bodoči občinski odbor ne bi bil brez nerešenih problemof.

PRVI

»Mama, danes sem pa bil prvi pri prirodopisul«

»In kaj te je profesor vprašal?«

»Koliko nog ima žirafa. Jaz sem rekel tri.«

»S takšnim odgovorom vendar nisi mogel biti prvi!«

»Sem. Ostali so rekli, da ima samo dve.«

Francoski teden vljudnosti

Profesor Ranville je imel pred nedavnim v Franciji predavanje, v katerem je ugotovil, da v nekdanji tako civilizirani in gostoljubni Franciji ni več vljudnosti in olike. Kot reakcijo na to predavanje so francoske oblasti takoj uvedle obvezni teden vljudnosti.

Mož, ki je zasačil ženo z ljubimcem v njegovi postelji:

»O, pardon! Mon Dieu! Bodite brez skrbi, ne bom vaju motil. Kar nadaljujta!«

Francoski parlament je sklenil na svojem zasedanju, da bo prispeval k tednu vljudnosti na ta način, da v tem času ne bo izrekel nezaupnice vladi, ki je trenutno še na krmilu.

Predstavniki Politbiroa KP Francije pride k »osumljencu« na dom:

»Pardon, čast mi je najvljudneje sporočiti vam, da smo vas izvolili izključiti iz Partije zaradi titoizma.«

»Osumljenec« (še bolj vljudno): »O, najlepša hvala za to izredno vljudno sporočilo. Bolj mi res niste mogli ustreči!«

Stražnik (tatu, ki ga je zasačil pri kraji):

Pardon, gospod vlomilec, ali bi bili tako ljubezni in bi mi dovolili, da vas uklenem?

Zagotavljam vam, da bom opravil ta posel na najbolj nežen način, tako da vas ne bo nič bolelo.

Nogometni igralec kluba Marseille (igralcu kluba Havre): Pardon, spoštovani nasprotnik. Najvljudneje te opozarjam, da te bom zdaj zelo vljudno sunil v zadnjico.

ZAREKEL SE JE

»Oče, soseda mi je prejle rekla: Jabolko ne pade daleč od drevesa. Kaj pa je s temi besedami mislila?«

»Paglavce, kaj pa si spet napravil?«

BODI PREVIDEN!

— Mica, le pazi! Pravkar sem bral v časopisu, da je spet nekdo utonil!

NATAKARSKA RAČUNICA

Tudi tole se ti lahko v kavarni pripeti: Sedela sva s sestrično v loži, popila vsak svojo Divko in kavalirsko sem zaklical:

»Tovariš natak, plačaj, prosim!«

Prihitel je in dejal:

»Dve Divki ste imeli?«

»Da,« — sem pritrdil in položil na mizo 20 dinarjev.

On pa:

Dvakrat osem je sedemnaest in dva je dvajset!«

In od mojega dvajsetaka mi je vrnil dvodinarski kovanec.

Lorska

Trije nedeljski lovci so sedeli v gostilni in je pogovor nanesel tudi na pse.

»Moj pes,« pravi prvi, »je sijajna žival. Ko sem šel zadnjič skozi gozd, je naenkrat začel kopati

jamo. Mislil sem, da je izsledil jazbeca. Ko je izkopal meter globoko jamo, pa sem opazil razbit vrč in na njem narisane medveda.«

»To še ni nič,« pravi drugi lovec, »zadnjič je moj pes strašansko lajal na neko žensko, ki je imela za klobukom fazanovo pero.«

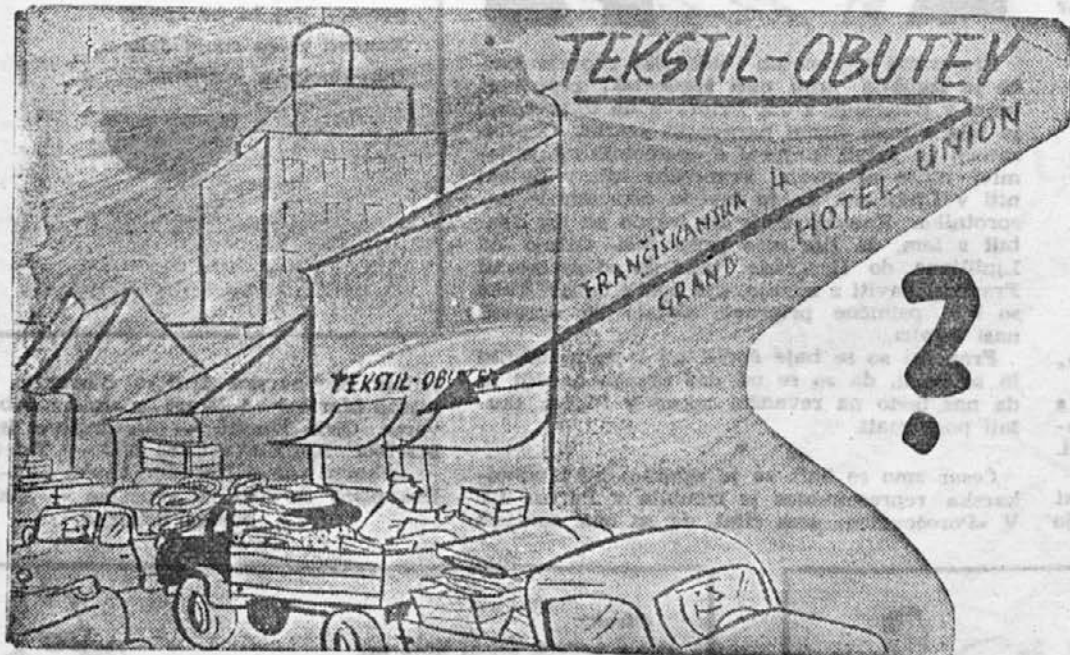
»Kaj se bosta hvalila,« je pripomnil tretji, »moj pes, to je pes. Ko sem šel zadnjič po ljubljanskih ulicah, je začel naenkrat lajati na neko hišo. Pogledam, pa niti vrabca nisem nikjer videl. Končno sem le zagledal na reklamni deski napisano: Ivan Zajc, optik, Ljubljana!«

POD VPLIVOM MALIGANOV

— Le zakaj toliko pijete, da vas takole spodnaša?

— Oh, veste — huk — vino je še edino — huk — ki me pokoncu drži...

Kaj pa ta kamionska gneča?
Se zgodila je nesreča?
Da konkretno vprašam bolj:
Mar je spet bil karambol?
Al prometni kak ukrep
kriv je za ta cestni čep?
Ta omenjena že gneča
me direktno preseneča.
Brez skrbi na vse plati!
Tu vse v redu se godi.
Tu TEKSTIL-OBUTEV plan
izpolnjuje dan na dan.
Na debelo tu nalaga.
v boljše čase nam pomaga.

Trgovsko podjetje s tekstilnim blagom in obutvijo

Francišškanska 4

L J U B L J A N A

Tel. 37-87, 52-74

Sportnik Kljuse poroča

27. aprila bodo velike smučarske tekme na Zelenici. Prišel bo tudi znani smučar Senger iz Avstrije. Na zadnjih tekmah na Hrvaskem je imel Senger smolo, ker so odpovedali telefoni in se na ta način ni mogel plasirati. Baje si bo sedaj prinesel s seboj za vsak slučaj žepni telefon. Pa tudi prireditelj se je zavaroval s tem, da bo postavil na kontrolna mesta same pismene ljudi z najmanj dovršeno osnovno šolo.

V »Poletu« sem zasledil poročilo z naslovom »Ulični kriterij Branika«. Že sem se razveselil, misleč, da bo to zopet kaka športna afera, pa sem na žalost iz članka razbral, da so bile to navadne kolesarske dirke.

Tenisača Mitič in Branovič sta ostala v inozemstvu. Rekla sta, da sta morala vsako leto prevečkrat potovati v inozemstvo in da sta zaradi tega rajši kar zunaj ostala. S tem bo naš devizni fond mnogo prihranil. Po dezertiranju sta oba odpotovala na teniški turnir v Rimu, kjer sta bila v predtekmovanju izločena od neznanih igralcev. Ameriški igralci so jima zajamčili stalno mesto pobiračev žog v njihovi reprezentanci.

Lajovic in Palmetova sta jima poslala z neke cirkuške prireditve v Južni Ameriki pozdravno brzojavko. Istočasno sta jima svetovala, da si takoj pridobita v kaki občini domovinsko pravico, da bosta imela čez par let, ko ne bosta mogla več igrati, zajamčen kotichek v domu onemoglih. V skrajnem primeru bodo čez par let napisali skupno roman: »Svet izgubljenih upov« ali »Roman korumpiranih športnikov«.

Mariborski Železničar je izgubil od Rudarja 1:2. Morda gre ta poraz na račun novega sistema igre, ki ga je Železničar začel uvajati. Ta sistem bi nekako imenoval sistem akumulacije, pri katerem se zbere po najmanj 5 igralcev okoli žoge, da jo nasprotnik ne vidi. Slabost tega sistema je, da se igralci ne morejo sporazumeti, kdo bo žogo brcnil in da so drug drugemu na poti. Železničar je tudi ubral novo psihološko varianto, t. j. podajanje žoge nasprotnim igralcem, s čemer so jih hoteli presenetiti. Slaba stran te taktike je, da je Rudar zabil 2 gola.

Sodnik (išče žogo): »Oprostite, kje pa je žoga?«

Železničar je vsekakor prekašal Rudarja s nabijanjem izpodnesenih žog. Ljudje so odhajali s tekme zadovoljni, češ, tudi to smo prestali.

Po surovi igri je Braniku uspelo v Murski Soboti izgubiti z Muro 0:2. Za boksarsko sekcijo

Branika predstavlja ta poraz uspeh in bosta dva igralca (imeni v »Poletu«) pritegnjena v boksarsko reprezentanco Branika. Tudi Mura je baje prišla po tej tekmi do prepričanja, da lahko mirne duše ustanovi boksarsko sekcijo.

Po tej tekmi je vodstvo nogometnega kluba Branik prišlo do prepričanja, da je za poraz krivo dejstvo, da ima klub le enega trenerja. Zaradi tega se bo vodstvo potrudilo, da bo vsak igralec dobil svojega trenerja. Če pa tudi to ne bo pomagalo, bodo trenerji igrali namesto igralcev.

Kot bivši dober športnik imam doma poleg žene še šest otrok. Zadnjič mi pravi žena: »Poglej, kako z zanimanjem prebirajo naši otroci zadnjo stran Poročevalca, kjer je športna rubrika!«

Otroci so se od zanimanja kar oblizovali. Ko sva pristopila z ženo bliže k mizi, sva pa bila razočarana:

Francoška nogometna študentska reprezentanca je izgubila proti naši študentski reprezentanci v Beogradu z 0:2. Priprava na to srečanje je bila z naše strani naravnost vzorna. Organizatorji so začeli najprej s »psihološkimi prijemmi«: nihče ni sprejel Francozov niti v Sežani niti v Ljubljani. To je seveda deprimiralo nasprotnika. Koncentracija na tekmo so jim razbili s tem, da jim niso preskrbeli vožnje od Ljubljane do Beograda, tako da so se morali Francozi baviti z mislijo, kje dobiti denar. Take so bile psihične priprave. Ostalo so opravili naši igralci.

Francozi so se baje čudili tej izvrstni taktiki in so rekli, da so se od nas mnogo naučili in da nas bodo na revanšni tekmi v Parizu skušali posnemati.

Česar smo se bali, se je zgodilo: naša odbojarska reprezentanca je izgubila v Parizu 0:3. V »Poročevalcu« sem čital, da so naši sabljači

na tekmovanju v Cremona dobili izkušnje. Tudi naši odbojkaši so na tekmovanju v Parizu dobili izkušnje, ki jih nekateri igralci, ki so ostali doma že imajo.

PRI LOVSKIH IZPITIH

Izpraševalec: Kakšno rogovje imajo srnjaki? Kandidat: Poznamo šilarje, četverokrake, šestokrake, deseterokrake in dvanajsterokrake srnjake.

Izpraševalec iz lovske zgodovine: Kdaj je bil človestvu lov še življenjska potreba?

Kandidat razmišlja in končno blekne: Kdaj je bila velika lakota.

Izpraševalec: Kako boste ugotovili, katena koza je jalova?

Kandidat (naivno): Toto bi paš tudi jaz rad vedel, če bi mi mogli povedati.

LOVSKI POGOVORI

- Ali je užitno lisičje meso?
- Seveda, samo pripraviti ga moraš tako, da ga vsaj za tri dni zakoplješ v gnoj.
- Kaj pa potem storim z njim?
- Potem pa je najboljšje, da ga kar tam pustiš.

ALPINISTOVSKA

»Kaj praviš k moji zaročenki? Ali ni za nimiva?«

»Kakor slovenska smer v Triglavu!«

Mi smo končali svoje delo,
kar mogli smo, smo vse storili.
Zdaj je na vas, da nas podprete —
račun bi radi zaključili.

Dolžnik in upnik naj se javi,
pomaga naj in ne izviha!
Končati mora svoje delo
Likvidacijska komisija!

GLAVNA POTROŠNIŠKA ZADRUGA

z o. j.

Maribor — v likvidaciji

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjenišvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopalniška ulica 6/II — Telefon 29-01 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

Kaj je s teboj, prijatelj dragi,
da bel si še tako kot zid?
To bo zato, ker ne uporabljaš
še ZLATOROGOV »EMULGIT«!

TVORNICE ZLATOROG
Maribor

Otrok:
Očka, zvezek šolski kupi mi,
pa za dober red bom brez skrbi.
Oče:
Kje pa zvezek tak dobiš?
Otrok:
I, če k »MEPI« pohtiš.

INDUSTRIJA PAPIRNIH IZDELKOV
Maribor, Koroška cesta 5

